Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca entre Ca l'Escolà i la masia de la Carretera

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Vinya de Ca l'Escolà i la Carretera

Coordenades:

Latitud: 41.25658
Longitud: 1.79003
UTM Est (X): 398634
UTM Nord (Y): 4567946

Classificació

Número de fitxa 08231 - 260
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08231A012000360000LP
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 20/10/2010 - 02:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una vinya entre Ca l'Escolà i la masia de la Carretera. És una edificació aïllada de planta circular que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de

falsa volta troncocònica. La porta d'accés és amb llinda de pedra i conserva la porta de fusta. El recobriment de la volta conserva els lliris, que es plantaven per reforçar la terra. Al costat de la barraca hi ha adossat un pou circular en estat ruïnós.

Observacions:

Segons un testimoni oral, al seu interior hi havia la fita que delimitava les propietats de Ca l'Escolà i La Carretera, tot i que no ha estat localitzada. Es correspon amb la barraca R17 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).